

Nekrolog for Arne Larsen

Niels Kærgård, professor emeritus, Institut for Fødevare- og Ressourceøkonomi, Københavns Universitet

Med Arne Larsens død i foråret 2024 sluttede et ganske bemærkelsesværdigt liv. Bondedrengen fra Udkantsdanmark, der blev kabinetschef i Bruxelles, direktør for Fødevareøkonomisk Institut, præsident for European Association of Agricultural Economists og økonomisk overvismand.

Opvækst og uddannelse

Arne Larsen (født 7. august 1932; død 16. oktober 2024) var født på en gård i Astrup mellem Sindal og Hjørring i Vendsyssel. Dengang var Danmark et landbrugsland med en stærk social arv, så det var oplagt, at en landmandssøn skulle være landmand. Det var før skoleloven af 1958, så Arne Larsen kom i den lokale landsbyskole. Her var sommerens undervisning for drengene i de store klasser (de 11 til 14-årige) begrænset, da drengene skulle kunne hjælpe til hjemme på gården, mens der om vinteren var flere undervisningstimer¹. Som traditionen var, sluttede skolegangen også for Arne Larsen efter 7. klasse uden anden eksamen end et besøg af skolekommissionen og konfirmationen. Efter at have været ved praktisk

Foto: Arne Larsen. Af Keld Navntoft (1996). Ritzau Scanpix.

landbrug og på ungdomsskole, idrætshøjskole og landbrugsskole kom Arne Larsen, som det skete for de bogligt bedst begavede af landboungdommen, på Landbo-

¹ Der er ingen kilder til Arne Larsens skolegang, men Historisk Arkiv i Hjørring oplyser, at der var tre skoler i Astrup-området. Det var alle 3-klassers skoler (dvs. 1.- og 2. klasse sammen, 3. og 4. sammen og så 5., 6. og 7. sammen) med to lærere, en mandlig førstelærer og en lærerinde.

højskolen og blev cand.agro. i 1960 (Suhr & Suhr, 1996). Hvor landbohøjskolen siden 2007 har været en del af Københavns Universitet, og cand.agro.-studiet siden 1992 en normal 5-årig akademisk uddannelse, der kræver studentereksamen, var situationen i 1950'erne meget anderledes. Landbohøjskolen lå indtil 1973 under Landbrugsministeriet, og indtil 1960 varede uddannelsen kun 2 2/3 år. Optagelse på studiet krævede ikke studentereksamen (det blev først et krav i 1968), men til gengæld krævedes tre års erfaring med praktisk landbrug og fem måneder på landbrugsskole. Der var ingen specialiseringer i økonomi, se Kyed et al (2001) og Kærgård & Zobbe (2014). Men Arne Larsen pralede sommetider med, at da han forlod Landbohøjskolen, kunne han identificere 114 slags græsser. Vejen til en karriere som landbrugskonsulent eller landbrugsskolelærer lå lige for, og han underviste faktisk i 1960-61 på Lyngby Landboskole.

Bliver økonom i Amerika

Men så traf Arne Larsen et valg, der ændrede hans livsbane radikalt. Han tog til USA og læste på Michigan State University i 1964-66 og kom hjem med en ph.d.-grad i jordbrugsøkonomi erhvervet med afhandlingen "*Changes in Land Values in United States 1925-62*", samt med en hustru, Leslie Larsen, født i Hillsdale, Michigan.

Han besvarede med succes Det Kgl. Danske Landhusholdningsselskabs store prisopgave om "dansk landbrugs samfundsøkonomiske betydning specielt med henblik på udformningen af den fremtidige landbrugs-politik" i 1967 (Larsen, 1967) og var efter et

par år på Det Landøkonomiske Driftsbureau på University of Dar Es Salaam i Tanzania i 1968-70. Derefter var han i 1970-73 i Det Økonomiske Sekretariat i Økonomiministeriet. Det var et ganske specielt sted for en cand.agro. Det Økonomiske Sekretariat var ellers sammen med Det Økonomiske Råds Sekretariat, Nationalbanken og Københavns Universitet stedet for de cand.polit.er med de højeste karaktergennemsnit. Men ph.d.-graden gav adgang (ph.d.-grader var dengang uhyre sjældne (faktisk kom den første ph.d.-grad i økonomi i Danmark i 1971), og studieophold i USA var også langt fra almindelige.

Det var i denne periode, hvor det arbejde med økonometriske makromodeller, der siden blev til ADAM-modellen, startede på Københavns Universitet, i Danmarks Statistik og i de økonomiske ministerier, og her befandt Det Økonomiske Sekretariat med departementschef Kurt Hansen sig på den mest skeptiske side. Jeg havde i den periode ADAM's førende modelbygger, senere professor Ellen Andersen, som vejleder og var selv økonometriker, og vi betragtede Det Økonomiske Sekretariat som håbløst bagstræberisk. Og med meget ironi blev det fortalt, at Det Økonomiske Sekretariat nu havde ansat en agronom som modelmand. Men jeg husker også, hvordan Ellen Andersen kom fra et modelmøde og med en vis undren i stemmen fortalte, at denne cand.agro. nu var ganske skarpsindig, også på modelområdet. På sin faglige landbrugsøkonomiske hjemmebane slog han sit navn fast med flere publikationer, blandt andre Larsen (1974a og 1974b).

Fra Bruxelles til Statens Jordbrugsøkonomiske Institut

Den 1. januar 1973 blev Danmark officielt medlem af De Europæiske Fællesskaber (EF) efter en folkeafstemning i 1972, hvor Jakampagnen mest handlede om landbrugs-eksporten. Anker Jørgensen udpegede Finn Gundelach som den første danske kommissær. Det var et naturligt valg. Finn Gundelach var økonom, topdiplomat og havde været dansk ambassadør ved EF siden 1967. Han blev kommissær for det indre marked 1973-77 og i 1977-81 landbrugskommissær. Han var en højt respekteret teknokrat i Bruxelles; *The Economist* betegnede ham således som "en af de bedste hjerner i Berlaymont" (Bjøl, 2011). Med Arne Larsens baggrund som internationalt orienteret økonom med landbrug som speciale var det oplagt, at han kom med til Bruxelles som første generation af danske embedsmænd. Han kom til Gundelachs kabinet i 1973, blev vicekabinetschef 1975 og kabinetschef 1977-78.

I 1978 blev der imidlertid igen brug for ham i Danmark. Det var hensigten at omdanne Det Landøkonomiske Driftsbureau, der siden 1918 havde indsamlet regnskabstal for landbrugsbedrifter, til en egentlig sektorforskningsinstitution under landbrugsministeriet. Det blev gjort i 1978, og Arne Larsen blev første forstander (senere skiftede betegnelsen til direktør) for det nye Statens Jordbrugsøkonomiske Institut. Det var han fra 1978 til 1999, hvorefter han trak sig tilbage. Institutet blev i 1994 udvidet med en fiskeriøkonomisk afdeling til Statens Jordbrugs- og Fiskeriøkonomiske Institut. Institutet blev et indflydelsesrigt og kompetent

forskningsmiljø med tre afdelinger: den gamle statistikproducerende afdeling, en driftsøkonomisk og en landbrugspolitisk afdeling, og så altså fra 1994 også en fiskeriøkonomisk afdeling. Institutets historie og udvikling er sammenfattet i et appendiks til sidst i denne artikel. Det fremgår tydeligt, hvor central en position i instituttets historie Arne Larsen har haft (direktør i 21 år af instituttets 46-årige historie).

Det var de store personligheder og de store landbrugsreformers periode. H.O.A. Kjeldsen var præsident for Landbrugsrådet 1979-1995, og Niels Bernstein var departementschef i Landbrugsministeriet 1986-1994. Det var en periode med kritiske problemer for landbruget. I 1979 kom landbrugskrisen, og LR80 blev dannet som en organisation, der stillede sig kritisk over for de officielle landbrugsorganisationers mere moderate politik i stil med 1930'ernes LS (Landbrugernes Sammenslutning) og nutidens Bæredygtigt Landbrug. H.O.A. Kjeldsen var samtidig den sidste præsident for landbruget, der mente, at landbruget var stærkt nok til at kæmpe sine synspunkter igennem på trods af modstand i byerne. Landbrugsministeriets Niels Bernstein var den perfekte embedsmand; efter landbrugsministeriet blev han departementschef i Statsministeriet og derefter Nationalbankdirektør (det var nok i høj grad hans fortjeneste, at Landbrugsministre som blandt andet Bjørn Westh stod så lysende på den politiske himmel).

Arne Larsen manøvrerede uforfærdet i dette debatmiljø. Modsat visse andre sektorforskningsinstitutioner var Statens Jord-

brugsøkonomiske Institut absolut ikke noget logrende vedhæng til sektorens ministerium og erhvervsorganisationer. Institutets og Arne Larsens analyser og synspunkter opfattedes ofte i landbruget som provokerende, og han stødte ved flere lejligheder sammen med H.O.A. Kjeldsen. Arne Larsen stod for den uforfærdede faglige linje i debatten, men man kan nok heller ikke helt se bort fra, at Institutet sagde ting, der passede Bernstein godt at få sagt til landbruget, men som han ikke selv kunne sige til et indflydelsesrigt Axelborg i en periode med Venstre-landbrugsministre.

EU's landbrugspolitik og De Økonomiske Vismænd

De store landbrugsreformer kom i denne periode dog i høj grad på det europæiske niveau. Man havde siden EF/EU's start haft en landbrugspolitik med toldmure og kunstigt høje priser. De høje priser sammen med nye medlemslande som Danmark og Irland med en stor landbrugsproduktion resulterede i en overproduktion, vinsøer og smørbjerger. Det radikale skift kom med MacSharry-reformen i 1992, hvor prisniveauet normaliseredes, og landbrugsstøtten i stedet afkoblede produktionens størrelse og blev givet som blandt andet arealtilskud. Arne Larsen spillede sammen med en række andre landbrugsøkonomer en central rolle i denne debat; han deltog flittigt i debatten både internationalt, se blandt andet Larsen (1984) og Barbero et al.

(1984), og i Danmark, se blandt andre Larsen (1986, 1988 og 1989). Hans prominente rolle i den europæiske debat ses også af, at han blev formand for en ekspertgruppe med toneangivende jordbrugsøkonomer fra 10 lande², der i 1994 i EU-regi udarbejdede en rapport om "EC Agricultural Policy for the 21st Century" (Commission of the European Communities, 1994). Rapporten var en grundig gennemgang af landbrugs politikens principper og problemstillinger og blev brugt som pensum for de studerende på Landbohøjskolen i mange år. Det var som nævnt det økonomiske grundsynspunkt blandt landbrugsøkonomerne, at en indkomststøtte afkoblet produktionen modsat pristøtten ikke gav forvridninger i produktionens omfang, og at pristøtten derfor skulle erstattes af en produktionsafhængig arealstøtte. Med Arne Larsens baggrund som landbrugsøkonom og sit intense kendskab til EU's organisationer var han på hjemmebane.

Arne var også aktiv i European Association of Agricultural Economists (EAAE), hvor han sad i bestyrelsen fra 1984 til 1993 og var præsident 1990-1993. I den forbindelse er værd at nævne hans betragtninger om økonomi og politik i hans presidential adresse ved afslutningen af formandskabet (Larsen, 1994).

Også uden for landbruget etablerede han sig med et solidt ry, og i 1988-1994 var han

² Bl.a. Klaus Froberg, Institut für Agrarpolitik, Bonn, Ulrich Koester, University of Kiel, Louis Mahé, ENSA, Rennes, Kenneth Thompson, University of Aberdeen og Alexander Sarris, University of Athen.

økonomisk vismand; i 1993-1994 overvismand³. Han er en af de kun 3 vismænd i historien, der ikke har været universitetsprofessorer i økonomi og den eneste af disse, der blev overvismand⁴.

Dansk jordbrugsforskning og landbrug

Det var i 1992-93, at jeg for alvor kom i tæt kontakt med Arne Larsen. Jeg blev vismand i 1992 og afløste ham som overvismand i 1995, så vi var vismænd sammen i 1992-1994. Næsten samtidig (i 1993) blev jeg professor i jordbrugspolitik på Landbohøjskolen og delte dermed fagområdet med ham.

Samarbejdet på landbrugsområdet startede lige på og hårdt. Efter en ret kritisk international evaluering af den danske forskning blev det besluttet at lave en national strategi for jordbrugsforskningen. Et hovedudvalg med rigsstatistiker Hans Zeuthen som formand blev nedsat og herunder en række fagudvalg. Jeg blev formand for udvalget for jordbrugsøkonomi, givetvis efter afbud fra Arne Larsen, der valgte at blive menig medlem af udvalget. Her begyndte den debat om sammenlægningen af Statens Jordbrugsøkonomiske Institut og Landbohøjskolens Økonomiske Institut, der i 2004 endte med fusion. Der var også en vis stemning i hovedudvalget for en fusion,

men ikke i økonomiudvalget. Jeg var renlivet universitetsmand, og Arne Larsen så med rædsel på at komme ind under en kompliceret og bureaukratisk styrelseslov og en stiv stillingsstruktur. Vi var enige om et tæt samarbejde og en samlokalisering. Organisatorisk forestillede vi os to selvstændige institutioner, hvor Statens Jordbrugsøkonomiske Institut arbejdede halvdelen af tiden for ministeriet, og Landbohøjskolens økonomer tilsvarende halvdelen af tiden for de studerende, mens resten af tiden var fri til projekter og mere selvvalgt forskning, som vi i høj grad kunne lave i fællesskab. Og det blev politikken i 1993-94. Samlokaliseringen skete i 2000, hvor de to institutioner fik hvert sit hus på Rolighedsvej 25 med en gangbro imellem.

En anden problemstilling var, hvilke fag der skulle indgå i et jordbrugsøkonomisk studium. Her var vi bange for den såkaldte vaniljekransstrategi; at den faglige kerne, landbrugets makro- og mikroøkonomi (de klassiske fag "jordbrugsøkonomi" og "jordbrugspolitik") forsvandt eller svækkedes, mens ressourcerne blev brugt på nye, populære anvendelser som miljøøkonomi og udviklingsteori. I Det Økonomiske Råd udkom vi i 1994 med et stort kapitel om landbruget og jordbrugspolitikken, der i høj grad var præget af Arne Larsen, se Det Økonomiske

³ Det var i øvrigt et ganske bemærkelsesværdigt formandskab. Hvor der altid har været tilstræbt en vis bredde i faglighed og ansættelsessted, så bestod formandskabet i denne periode af tre vendelboer. Arne Larsen og Niels Kærgård var gårdejersønner fra Hjørring-egnen og Torben M. Andersen var født i Brønderslev og student fra Frederikshavns gymnasium. Der var i øvrigt kun en enkelt journalist, der registrerede denne kuriositet.

⁴ Bortset fra en enkelt universitetslektor og Arne Larsen, er rigsstatistiker N.V. Skak-Nielsen, der var vismand 1967-1973, den eneste vismand, der ikke har været universitetsprofessor i økonomi.

Råd (1993). Det var for mig en kæmpe gevinst. Jeg var lige blevet professor i jordbrugspolitik med en doktorgrad i økonomi, men uden meget kendskab til praktisk landbrug og aktuel landbrugspolitik. Efter et halvt års intens diskussion i Det Økonomiske Råd om kapitlet og dermed alle dele af landbrugspolitikken med Arne Larsen som en international kapacitet og med nogen af landets dygtigste yngre økonomer i sekretariatet til at lave analyser og beregninger følte jeg fast grund under fødderne, når jeg derefter deltog i debatter om landbruget og talte i dets organisationer. Selv om vi først mødtes, da jeg blev professor i jordbrugspolitik, blev jeg på en vis måde landbrugspolitisk elev af Arne Larsen. Da jeg den 1. januar 1992 startede i Det Økonomiske Råds formandskab, var Niels Blomgren-Hansen netop udtrådt af formandskabet efter en konflikt med de to andre formænd. Men konflikter mærkede jeg ikke meget til. Vi havde et hyggeligt arbejdsfællesskab. Der kunne være uenigheder, men de blev løst i fordragelighed. Arne Larsen var ikke så meget teoretisk makroøkonom som vi andre, men besad en betydelig portion sund fornuft og skarpsindighed. Han kunne derfor af og til komme med uortodokse og kontroversielle udmeldinger. Jeg husker for eksempel, hvordan han som overvismand i strid med store dele af sagkundskaben gik offentligt ud og støttede ideen om en Tobin-skat.

Holdninger til forskning og landbrug

Selvom Arne Larsen ikke selv var teoretiker og modeløkonom, så han med stor åbenhed og interesse på modelarbejdet. Søren E. Frandsen, der som fuldmægtig i Det Økono-

miske Råd, var modelmand ved udarbejdelsen af landbrugskapitlet, tog Arne Larsen således med over på Statens Jordbrugsøkonomiske Institut, og han fik der en karriere som afdelingsleder og senere direktør. I Bruxelles arbejdede Arne Larsen tæt sammen med Knud Jørgen Munk, en af de mere teoretiske økonomer på Aarhus Universitets Økonomiske Institut, der skiftevis var på universitetet og i Bruxelles.

Med Arne Larsens position og ry for at være en solid landbrugsøkonom og en effektiv leder fik han et stort antal udvalgs- og bestyrelsesposter - blandt mange poster var han formand for Andelsbeskatningsudvalget 1992 og for *Udvalg om Landbrugets Strukturudvikling 1997-1998* (i landbruget normalt kaldet "Arne-Larsen-Udvalget"). *Udvalg om Landbrugets Strukturudvikling*, som jeg også var medlem af, blev nedsat efter en heftig debat om landbrugsstøtten virkning på strukturudviklingen. Mainstreamholdningen var, at landbrugsstøtten var med til at holde liv i en række mindre ellers urentable brug, mens en kraftig opposition i blandt andet Husmandsforeningen så den større støtte til de store brug som en styrkelse af deres mulighed for at opsamle kapital, hvormed de kunne opkøbe små brug.

Trods den forudgående heftige debat lykkedes det Arne at etablere enighed i udvalget om den endelige betænkning. Som udvalgsformand var det Arnes teknik at tolke kommissorierne, så flest mulige konflikter blev holdt uden for analyserne. Han så heller et enigt udvalg end en bredere belysning af problemstillingen. De tendenser til provokation, man kunne finde hos per-

sonen Arne Larsen, blev holdt i stramme tøjler, når han var udvalgsformand. Men han var hverken som person eller institutleder konfliktsky; flere gamle medarbejdere husker ham sige, at hvis både erhvervet og ministeriet er utilfredse, har vi nok ramt balancen meget godt.

Personen Arne Larsen

I 1999 trak Arne Larsen sig tilbage som direktør og trådte stort set ud af den offentlige debat. Han fulgte stadig tæt med i økonomi og politik og havde klare synspunkter, men han holdt dem privat. Jeg spurgte ham engang, hvad han arbejdede med, og han svarede: "Jeg er ved at bygge et nyt badeværelse".

Han var på mange måder en gammeldags økonom, der interesserede sig mere for økonomisk politik end for økonomisk teori. Selvom økonomisk teori tilsiger, at den nuværende rente er den bedste indikator for den forventede fremtidige rente, kunne han entusiastisk kaste sig ud i diskussioner om, hvorvidt renten ville gå op eller ned.

Også i levevis var Arne klassisk. Han røg store cigarer, og hans 80-års fødselsdag blev fejret med en herrefrokost på Jægerhuset i Holte, mens Leslie samlede kvinder og børn i hjemmet. Det med cigarerne havde vi i øvrigt stor gavn af i Det Økonomiske Råd. Når formandskabet blev presset af sekretariatet - og det skete jo - tændte Arne sin cigar, og så gik der ikke lang tid, inden sekretariatets samlede front var splittet. En af de yngre kvindelige fuldmægtige syntes, at lokalet var tilrøget og åbnede et vindue, men kort tid efter klagede den ældste kontorchef

over, at det trak, og så var det igen formandskabet, der havde kontrol over situationen.

Æret være mindet om Arne Larsen.

Peder Andersen, Henning Otte Hansen, Brian H. Jacobsen og Jørgen Dejgaard Jensen takkes for nyttige kommentarer til tidligere udgaver af dette manuskript. De har væsentligt forbedret manuskriptet, men har selvfølgelig intet ansvar for synspunkter og fejl i nekrologen.

Referencer

Barbero, G., D. Bergmann, G. Bublot, U. Koester, A. Larsen, L. Mark, J. Marsh, Ch. Ritson, A. Sarris, S. Tangemann & S. Tarditi (1984), The Siena Memorandum on "The Reform of the Common Agricultural Policy", European Review of Agricultural Economics, Vol. 11.2., side 255-259.

Bjøl. Erling (2011), Finn Gundelach, Dansk Biografisk Leksikon, Lex.dk, hentet 13. oktober 2024.

Commission of the European Communities (1994), EC Agricultural Policy for the 21st century, European Economy: Reports and studies, no. 4, Bruxelles.

Det økonomiske Råd (1993), Dansk Økonomi, November 1993, Det økonomiske Råd, København, specielt kapitel 3: Dansk Landbrug og liberaliseringer i GATT-regi, side 77-121.

Kyed, Karsten, Niels Kærgård & Henrik Zobbe (2001), Landbohøjskolens speciale-studerende i økonomi gennem det 20. år-hundrede, Tidsskrift for landøkonomi, 188 årgang, nr. 2, side 146-162

Niels Kærgård & Henrik Zobbe (2014), Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskoles histo-rie: Fra landbrugsskole til science, Tidsskrift for Landøkonomi, Vol. 200 side 101-108.

Larsen, Arne (1966), Changes in land values in the United States, 1925-1962, CABI Data-bases, Dissertation Thesis Abstracts: A, 1966, Vol. 27, No. 6, 1492-3

Larsen, Arne (1967), Dansk Landbrugs sam-fundsøkonomiske betydning specielt med henblik på udformningen af den fremtidige landbrugspolitik, Landbrugsøkonomiske studier (Prisopgave).

Larsen, Arne (1974a), Agriculture in Sukumaland/Tanzania, Landbrugsøkonomi-ske studier, København.

Larsen, Arne (1974b), Produktiviteten i land-bruget 1927-1966, Landbrugsøkonomiske studier, København.

Larsen, Arne (1984), Major factors behind the problems of the Common Agricultural Policy, European Review of Agricultural Eco-nomics, Vol. 11.2., side 121-127.

Larsen, Arne (1986), Agricultural policy con-frontation between the EC and the US, i J. Vibe-Pedersen (red.), Økonomi og land-brug; Festskrift til Holger Gad, Skrifter fra

Aarhus Universitets Økonomiske Institut, Aarhus.

Larsen, Arne (1988), Landbrugsprotektionis-mens omkostninger, Nationaløkonomisk Tidsskrift, Bind 126, side 31-42.

Larsen, Arne (1989), Landbrugsprotektionis-men under angreb, i International land-brugspolitik og – udvikling: Artikelsamling til Carl Thomsens 70 års fødselsdag, Skrifter fra Økonomisk Institut, Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskolen, Studie nr. 24, Køben-havn, side 136-145.

Larsen, Arne (1994), Economists and poli-tics, European Review of Agricultural Eco-nomics, val. 21. 3-4, side 151-156 (Presiden-tial address).

Suhr, Kjeld & Annegrete Suhr (red.) (1996), Biografisk fortegnelse over Danske Agronome-r 1996, Dansk Agronomforening, Frede-riksberg.

Appendiks 1:

Ledelsen i Institut for Ressource- og Fø-devareøkonomi

Instituttet er stiftet i 1918 som *Det Landøko-nomiske Driftsbureau*, der først og frem-mest indsamlede regnskabsstatistik. Det blev i 1978 omdannet til et egentligt forsk-ningsinstitut under navnet *Jordbrugsøko-nomiske Institut*. I 1982 ændredes navnet til *Statens Jordbrugsøkonomiske Institut*, og i 1994 fik man så en fiskerisektion og skiftede navn til *Statens Jordbrug- og Fiskeriøkonomi-ske Institut*. I 2002 skiftede ministeriet navn, og instituttet fulgte med, så det blev til *Fødevarerøkonomisk Institut* uden andre

ændringer end navneskiftet. I 2004 blev instituttet langt ind under Landbohøjskolen og fusioneret med Landbohøjskolens *Sektion for Økonomi* (en del af *Institut for Økonomi, Skov og Landskab*) og *Sektion for Læring og Bioetik*, men skiftede ikke navn. I 2012 blev *Afdeling for Økonomi, Politik og Planlægning* fra instituttet *Skov og Landskab* indlemmet i instituttet, og det skiftede navn til *Institut for Ressource- og Fødevarøkonomi*. Landbrugets oprindelige sektorforskningsinstitutter (forsøgstjenester) blev ledet af fagområdets *professor* på Landbohøjskolen. 1918-1945 var O. H. Larsen således professor i almindelig landbrugslære på Landbohøjskolen og forstander for Det Landøkonomiske Driftsbureau. Titlen *forstander* skiftede i Arne Larsens ledelsesperiode til *direktør*.

Instituttet fik i 1990 en egentlig *bestyrelse* med en af ministeriet udpeget *formand* som øverste organ, og det havde det til fusionen med Landbohøjskolen. Bestyrelsen blev efter en række ind imellem hektiske diskussioner nedlagt i 2017.

Forstandere/direktører

O. H. Larsen (1918-1945)
Johannes Christian Ridder (1945-1966)
H. Vitting Andersen (1966-1977)
Arne Larsen (1978-1999)
Agnete Gersing (1999-2000)
Ole P. Kristensen (2001-2003)
Søren Elkjær Frandsen (2004-2008)
Henrik Zobbe (2008-2016)
Bo Jellesmark Thorsen (2016-2024)

Bestyrelsesformænd

Frederik Qvist (1990-1997)

Karsten Dybvad (1998-2000)
Allan Andersen (2000-2001)
Knud Larsen (2002-2004)
Asbjørn Børsting (2005-2009)
Poul Erik Jørgensen (2009-2017)